

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 5: Forslag til lov om jordfordeling og offentligt køb og salg af fast ejendom til jordbrugsmæssige formål m.m. (jordfordelingsloven).

Af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 23/2 2005. Første behandling 4/3 2005. Betænkning 27/4 2005. Første del af anden behandling 17/5 2005. Tilføjelse til betænkning 18/5 2005. Anden del af anden behandling 2/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 118 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 65: Forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab. Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 15/3 2005. Betænkning 27/5 2005. Anden behandling 2/6 2005. Tillægsbetænkning 7/6 2005).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling**Inger Støjberg (V):**

Siden debatten om behovet for en ny kommunalreform for alvor tog fat i sommeren 2002 med nedsættelse af Strukturkommissionen, er der blevet sagt og skrevet meget. Bølgerne er gået højt, det er fløjet gennem luften med argumenter og påstande og beskyldninger, og der er indgået brede forlig på enkelte områder, mens regeringspartierne og Dansk Folkeparti har ansvaret for hovedlinjerne.

Kl. 10.05

Men det er nu ikke noget nyt, at bølgerne går højt, når en kommunalreform skal vedtages. I forbindelse med den tidligere kommunalreform blev der nemlig her fra talerstolen den 30. maj 1969 sagt af den daværende formand for Socialdemokratiet, Jens Otto Krag:

»Jeg synes ikke, det går an, at disse lovforslag nu passerer igennem folketingets ekspeditionsmaskineri, uden at der helt klart gøres opmærksom på, at der her foregår noget uforsvarligt, så uforsvarligt at det formodentlig er uden side-

stykke i dansk parlamentarismes nyere historie. ... Folketinget tåler det simpelt hen ikke, folkestyrets anseelse tåler det ikke.«

Det var i øvrigt sådan, at SF udvandrede fra debatten i protest, og selv om SF hele tiden har tilkendegivet at ville stemme imod dette forslag, håber jeg dog ikke, at det også bliver tilfældet denne gang.

Dengang som nu halsede Socialdemokraterne bagefter i processen med kommunalreformen. Men da det dengang viste sig, at det var en tidsvarende succes at lave kommunalreformen, kunne ingen socialdemokrat drømme om at ændre den. Ja, man kom faktisk til at holde så meget af den, at man har svært ved at slippe den igen. Glemte Jens Otto Krags kritiske røst fra talerstolen.

Mon ikke det kommer til at gå ligesådan denne gang med Socialdemokratiet halsende bagefter i spørgsmål om kommunalreformen, der skal ruste os til fremtidens velfærdssamfund? Mon ikke den nuværende ordfører, hr. Ole Stavads, krasse kommentarer her fra talerstolen igen blot bliver en parentes i historien om denne kommunalreform?

Når et flertal om lidt stemmer for, at amterne skal nedlægges, og at der i stedet skal oprettes fem nye regioner, er det jo vigtigt at huske hvorfor. Kommunalreformen er langt mere end bare at nedlægge amterne og oprette nye regioner og sammenlægge kommuner. Kommunalreformen er i høj grad en reform, der fordeler opgaverne mere hensigtsmæssigt.

Det har i mange år ofte været svært som borger at vide, hvor man præcis burde henvende sig, hvis man skulle i kontakt med det offentlige. Det bliver der nu en gang for alle gjort op med, idet de nye større og stærkere kommuner bliver hovedindgangen til det offentlige system.

Kommunernes rolle bliver i det hele taget større. I Venstre går vi ind for, at opgaverne løses så tæt på borgeren som overhovedet muligt, og med kommunalreformen er der basis for, at flere opgaver lægges ud til kommunerne.

I Venstre har vi stor tiltro til kommunalbestyrelsesmedlemmerne. For os er det kun helt naturligt, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne får flere opgaver og mere indflydelse på borgerens hverdag. Derfor er det for os helt naturligt, at flere opgaver bliver placeret i kommunerne, og Venstre støtter selvfølgelig lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Inger Støjberg. Så er det hr. Ole Stavad som ordfører.

Ole Stavad (S):

Vi havde i sidste uge en næsten dagslang debat ved andenbehandlingen af det her lovforslag, og jeg – og Socialdemokraterne – har ikke behov for at gentage den meget lange debat. Det er også, fordi den strukturreform, som vi her har det første lovforslag til vedtagelse ved tredjebehandlingen om, jo er meget omfattende, og derfor kommer der både i dag og de kommende dage formentlig ganske lange, ganske grundige debatter om de enkelte elementer i reformen.

Derfor skal jeg nøjes med her ved tredjebehandlingen at markere, at når vi om et øjeblik trykker på knapperne og stemmer, så er det altså et af hovedforslagene i strukturreformen, der her tages stilling til.

Kl. 10.10

Det, jeg synes, er det mest bekymrende overhovedet ved den måde, som regeringen med accept af et flertal i Folketinget får vedtaget reformen på, er, at når vi vedtager den i dag og de kommende dage, så ved vi reelt stort set ikke noget om, hvilke økonomiske muligheder det efterlader for dem, der får opgaverne. Også det vender vi jo givet tilbage til under de enkelte punkter.

Når der er kommunevalg og regionsrådsvalg den 15. november i år, vil de kandidater, der stiller op, og de partier, der udarbejder deres programmer om, hvad de gerne vil fremme og gøre bedre i de kommuner, som man gerne vil sidde i bestyrelsen for, reelt intet ane om mulighederne for at realisere valgløfterne. De valgprogrammer, som partierne udarbejder, vil være skrevet på et stykke papir, som i realiteten er værdiløst.

Selvfølgelig kommer der nogle politiske markeringer af, hvad man gerne vil arbejde for, men mulighederne for at realisere dem i det virkelige liv er der ingen der kender noget som helst til. Først på et eller andet tidspunkt i 2006 vil Folketinget komme til at behandle en udlignings- og finansieringsreform, som vil fastlægge den økonomi, som de nye kommuner får til rådighed; først i løbet af 2006 vil også økonomien for de nye regioner, der oprettes med det lovforslag, vi her har til behandling, være afklaret.

Derfor kan man vel godt tillade sig at sige, at Folketinget i overført betydning vedtager den her reform med bind for øjnene. Når vi tænker på, at det vel er den største reform, Folketinget

nogen sinde har behandlet, som kommer til at betyde massiv omflytning af opgaver, og som kommer til at berøre i titusindvis, i hundredtusindvis af mennesker og selve kernen i den måde, som vi har indrettet vores velfærdssamfund på, synes jeg ikke, at den måde, som Folketinget eller først og fremmest, kan vi sige, regeringen har grebet den her sag an på, hverken er forsvarlig eller acceptabel.

Socialdemokratiet vil til det konkrete forslag, vi her har til tredje behandling, stemme imod. Vi mener, som vi meget klart og tydeligt har redegjort for, også da vi havde andenbehandlingen tidligere i hele forløbet, at det vil efterlade en struktur, som absolut ikke indeholder de muligheder heller ikke for en regional udvikling, som vi mener er helt afgørende som et af afkastene af den reform, vi her skal vedtage. Og selvfølgelig allermost vigtigt er det, at borgerne kan få en bedre betjening med det, der her vedtages, og det er der ikke nogen som helst sikkerhed for. Vi mener, at det, der kommer ud af reformen, og de vedtagelser, der kommer i dag og de kommende dage, desværre på en række områder giver en ringere betjening af borgerne.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Der er ikke noget overraskende i det, vi hører hr. Ole Stavad sige her, men det, vi har hørt ved førstebehandlingen, bliver jo ikke mere rigtigt af at blive gentaget. Og når der siges her, at denne reform indføres med bind for øjnene, så kunne man bruge mange betegnelser for det udsagn, og det skal jeg afholde mig fra.

Men virkeligheden er, at der med denne regerings politik er øgede ressourcer præcis i amter og kommuner. Det har vi set, så længe vi har haft en borgerlig regering. Det er der, væksten sker. Det vil fortsat ske. Vi flytter nogle opgaver fra amter til kommuner, det ændrer ikke ved opgaverne, og pengene flytter med. Så der er intet belæg for at sige, at det her sker med bind for øjnene. Det er for at sige det rent ud noget sludder, og det bliver ikke mere rigtigt af at blive gentaget, men vi kan bare konstatere, at vi er godt i gang med en genudsendelse af Socialdemokratiets skræmmekampagne, som overhovedet intet hold har i virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg skal kun konstatere, at det, jeg har sagt her, er en nøgtern konstatering af fakta. Der er ingen,

der, når vi vedtager den her reform, kender økonomien og dermed mulighederne ude i den enkelte kommune og mulighederne for, at lokalpolitikkerne og kommunalpolitikkerne kan løfte opgaven og har økonomi til at gøre det.

Kl. 10.15

Det ville jeg da godt høre om hr. Leif Mikkelsen mener at han kender noget til, for så er det i hvert fald ikke pænt, at han har holdt os andre i uvidenhed. Og så kan man vel også sige, at ministeren jo ikke har levet op til sit ministeransvar, for så ville vi vel, må jeg sige til hr. Leif Mikkelsen, kunne have fået oplysningerne under udvalgsarbejdet. Det har vi ikke fået.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Måske kunne vi endelig få at vide af Socialdemokraternes ordfører, hvad det er, der bliver usikkert ved, at man flytter opgaver, kendte opgaver, fra det ene område til det andet, hvor personer og økonomi følger med. Vi har ikke tænkt os at tage nogle af pengene på vejen. Det kunne man godt have frygtet, hvis det havde været en socialdemokratisk regering, men det gør vi ikke.

Derfor kan man være helt tryk. Der er de samme penge til rådighed, de samme opgaver og den samme økonomiske politik, der sikrer en vækst i amter og kommuner. Hvad er det, der forsvinder i den her proces, hvad er det, der er usikkert, hvad er det, der bliver ringere? Det synes jeg snart vi har brug for at få at vide af Socialdemokratiet, hvis den her debat skal fortsætte.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Et eneste sted har vi fået konkret at vide, hvordan økonomien bliver, og hvilken konkret virkning det har på kommunerne. Det er vedrørende det såkaldte sundhedsbidrag, altså det, kommunerne skal betale, når kommunens borgere er i forbindelse med det regionale sundhedsvæsen, og hvordan det belaster de enkelte kommuner.

Det er så blevet lavet, og det er helt tilfredsstillende, med udgangspunkt i de 271 eksisterende kommuner. Der har vi som det eneste sted fået en præcis fordeling af udgifterne i den nye reform delt ud på kommunerne. Der kan vi se, at når vi regner på, hvor meget det er i skatteprocent, så ligger de billigste langt under 1 pct. – 0,7, 0,8 skatteprocent – og de dyreste ligger cirka tre gange så højt.

Det, der her er billedet, er, at de rigeste kommuner slipper billigst, og de fattigste kommuner skal betale mest. Det efterlader nogle massive skævheder kommunerne imellem, som der ikke er givet noget svar på, hvordan man retter op, så borgerne i hele landet, i alle kommunerne, dermed kan betjenes.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hr. Ole Stavad påstår her fra Folketingets talerstol, at den her reform betyder, at borgerne får en ringere betjening. Hvordan kan hr. Ole Stavad overhovedet underbygge det, før man ser, hvordan reformen kommer til at køre? Det er altså et postulat grebet lige ud af luften. Men er sandheden bag alt den kommunalreformkritik ikke den, at Socialdemokratiet ikke tror på, at de nye storkommuner er i stand til at kunne løse noget som helst andet end det, de løser i øjeblikket?

Det er det, der har været overskriften på kommunalreformforhandlingerne fra den første dag og lige til i dag, hvor vi står her. Vi er nogle – regeringen og Dansk Folkeparti – der har troet på, at kommunerne, når de bliver større og mere bæredygtige, er i stand til at løse en lang række centrale opgaver. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Ole Stavad, om han ikke finder, at det er en rigtig grundtanke, at så mange opgaver som muligt løses der, hvor folk bor, nemlig i kommunerne.

Så vil jeg også lige spørge hr. Ole Stavad, om man ikke i folketingsgruppen her på Christiansborg har et problem, når man jo udmærket ved, at socialdemokratiske borgmestre i hobetæl er meget, meget positivt indstillede over for den her reform og synes, det bliver en god udfordring, man står over for.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan sige til hr. Poul Nødgaard, at der i hvert fald er en massiv bekymring hos socialdemokratiske borgmestre og kommunalpolitikere for, om den økonomi, der skal være til stede for at løse opgaverne, også vil være der.

Hvad angår påstande om ringere betjening, så har hr. Poul Nødgaard jo fuldstændig ret i, at det er en stor del af den problemstilling, at regeringen ikke har foretaget nogen grundlæggende analyse af nogen af de nye systemer, man laver.

Kl. 10.20

Men det gør i hvert fald indtryk på mig. Jeg har været ked af, at det ikke har gjort det på hr. Poul Nødgaard og på regeringspartierne og regeringen, når eksempelvis alle de uafhængige sagkyndige, som man stort set kan opdrive inden for sundhedsområdet med viden om den måde, vi indretter finansiering af vores sygehuse og vores sundhedsvæsen på, har advaret.

Når vi så samtidig har fået lovforslaget lagt på Folketingets bord, og vi har det til vedtagelse her i de kommende dage, og regeringen må sige, at den ikke har foretaget nogen former for analyse eller udredning til at imødegå alle de uafhængige sagkyndiges advarsler, så forstår jeg ikke, at det ikke giver hr. Poul Nødgaard anledning til bekymring, men at han bare tager bind for øjnene og stemmer for.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt lige sige til hr. Ole Stavad, at med hensyn til betjeningen af borgerne – det er det, jeg er mest optaget af, for det hele drejer sig om, at borgerne kommer til at befinde sig godt i de ny storkommuner – synes jeg også, det er beskæmmende, at Socialdemokratiet har vendt tommelfingeren nedad i relation til borgerservicecentre.

Nu synes jeg, vi har fået lavet et rigtig godt lovforslag med nogle udmærkede bemærkninger, som sikrer, at vi får oprettet de borgerservicecentre, som i øvrigt allerede fungerer i en lang række kommuner, bl.a. i min egen kommune, Ringsted Kommune, og det ved hr. Ole Stavad udmærket. Det er jo et af de elementer, der skal til, for at den her reform kommer til at fungere optimalt.

Må jeg så lige om økonomien sige til hr. Ole Stavad – og hr. Stavad har jo selv nævnt det: Det er klart, at vi ikke har kunnet tage fat på en udligningsreform, før vi kendte de nye storkommuner. Det gør vi nu, der bliver 98 af slagsen. I løbet af næste år, forhåbentlig meget hurtigt, kan vi så tage stilling til, hvordan udligningsreformen skal udmøntes i relation til en lang række faktorer, der skal indgå, når man flytter penge fra nogle kommuner til nogle andre.

Men en ting må man slå fast, og det er, at det bliver en svær øvelse at lave en udligningsreform. Det er jeg den første til at erkende. Jeg har engang været med til at lave en mindre ændring i en udligningsreform, og det var svært og vanskeligt, og denne gang bliver det endnu sværere. Men vanskeligheder er nu engang til for at blive

overvundet, og det håber jeg også Socialdemokratiet vil være med til.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil først godt takke Dansk Folkepartis ordfører, hr. Poul Nødgaard, fordi det, hr. Poul Nødgaard sagde, hvis vi afkoder det, han sagde, er, at der ikke findes nogen afklaring af, hvordan de økonomiske forhold er ude i de enkelte kommuner – og så kan jeg føje til, at det gør der heller ikke for regionernes vedkommende. Det er sådan set det, jeg i al stilfærdighed har sagt, og jeg mener, det er bekymrende at vedtage en reform af den her karakter uden at kende i hvert fald omridset af de økonomiske muligheder.

Så bare lige en rettelse af en misforståelse om borgerservicecentre, som vi får til behandling senere: Hvis hr. Poul Nødgaard læser betænkningen, som er afgivet, så er lovforslaget af Socialdemokratiet og i øvrigt også Det Radikale Venstre og, så vidt jeg husker, resten af oppositionen indstillet til vedtagelse med de ændringsforslag, vi har stillet.

Så de oplysninger, hr. Poul Nødgaard afgang her, var faktisk forkerte. Det, vi gerne ville have taget ud, og det er det, ændringsforslaget går ud på, kommer sig af, at vi ikke vil være med til at svække borgernes retssikkerhed. Det har vi fået bekræftet netop fra hr. Poul Nødgaards hjemkommune, Ringsted Kommune – hvor man har et borgerservicecenter – heller ikke er nødvendigt for at få det til at fungere optimalt.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Havde dette her været en førstebehandling, så havde man taget hul på at spørge hr. Ole Stavad: Hvad skal der til, for at Socialdemokratiet kan stemme for dette lovforslag?

Vi står med et lovforslag, som nedlægger amterne og opretter fem stærke sygehusregioner. Det er et lovforslag, som vil sikre, at vi får nogle velfungerende regioner, som skal levere en effektiv sundhedsydelse til borgerne. Hr. Ole Stavad skyder det hele tiden til hjørnespark med henvisning til økonomien i stedet for at tage stilling til lovforslagets reelle indhold.

Hvad er det hr. Ole Stavad har så meget imod i dette lovforslag?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det, Socialdemokratiet er imod, er, at man har haft et eller andet mærkeligt mantra om, at man skulle begrænse de nye regioner mest muligt. Vi har ønsket, at de nye regioner kunne bruges som dynamoer i en regionalpolitisk udvikling. Vi tror faktisk, at det er meget, meget nødvendigt, hvis det er sådan, at vi skal holde balancen i det her samfund, og ikke mindst med globalisering og vidensamfundet, hvor trækraften går imod nogle få meget store byer. I Socialdemokratiet mener vi, at vi skal have udvikling i alle dele af landet. Hvis den konservative ordfører gerne vil vide noget mere, så er det fuldt tilgængeligt.

Socialdemokratiet har faktisk lavet et stort forarbejde med inddragelse af kommunalpolitikere, folk, der er valgt i amterne, vores organisation og folk fra folketingsgruppen, og der foreligger en omfattende udredning, der er vedtaget af Socialdemokratiets hovedbestyrelse den 31. januar 2004 om, hvordan Socialdemokratiet mener det her skal tackles. Så der har været fuldgældige svar, som i øvrigt også forelå til orientering og brug for regeringen, inden regeringen kom med sit udspil, men man har desværre kun ønsket at lytte til Dansk Folkeparti. Det beklager vi.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Ole Stavad siger, at vi har ønsket at begrænse regionerne mest muligt. Det er jo ikke rigtigt.

Regionerne får store relevante opgaver, de får meget store budgetter og skal beskæftige i titusindvis af mennesker inden for centrale velfærdsområder. Så der har jo ikke været et ønske om at begrænse regionerne. Der har været et ønske om at nedlægge amterne, fordi det var det, der var udgangspunktet, og så skabe nogle nye regioner, som oven i købet har direkte valg og dermed den demokratiske kontrol, der skal til, når man skal styrke de her store systemer.

Det er efter vores opfattelse muligt, at regionerne, som de ser ud i dag, bliver en dynamo i udviklingen. Den regionale udviklingsplan skal være en vision for områdets udvikling, og her er der også en mulighed for at skabe en sammenhæng i sundhedsvæsenet. Regionerne bliver for alvor en dynamo for den regionale udvikling.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er helt sikker på, at den konservative ordfører vil være enig med mig i, at det lovforslag, vi her har til behandling, har som et af sine principper, at man i de nye regioner kun må have lov til at beskæftige sig med de områder, som positivt i loven opregnes som noget, man må tage sig af. Alt det, der ikke er tilladt for regionerne efter det her lovforslag, vi behandler, er forbudt. Hvis regionerne skal tage nye ting på sig, så skal Folketinget hver gang lave en lovændring.

Tilsvarende går man endda ind og laver en spændetrøje for, hvordan regionsrådene med de 41 valgte medlemmer må tilrettelægge deres arbejde. Man detailstyret, centralstyret helt ned til, hvordan regionsrådene skal indrette deres udvalgsstruktur, og laver forbud imod, at der laves folkevalgte stående udvalg, der kan følge de tre opgaveområder, som regionerne får som sine opgaver. Det synes jeg er meget begrænset. Jeg tror, der var behov for det modsatte.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg synes egentlig, det er lidt underligt at høre hr. Ole Stavad her i dag. De eneste argumenter, der sådan set kommer fra hr. Ole Stavad om, hvorfor man vil stemme imod det her lovforslag, har såmænd slet ikke med lovforslagets principielle indhold om at nedlægge amterne og oprette regioner og dermed fremtidssikre vores samfund at gøre, nej, de har med økonomi at gøre.

Det principielle beskæftiger man sig overhovedet ikke med. Og jeg kan slet ikke forstå hr. Ole Stavads bekymringer. For hver opgave, der bliver flyttet, flyttes der også kroner og øre med, så jeg forstår slet ikke hr. Ole Stavads vægtning i det her.

Man kan jo godt få fornemmelsen af, at hr. Ole Stavad og dermed Socialdemokraterne egentlig gerne ville være med i den her kommunalreform, men at de så nu finder sådan en pseudobegrundelse omkring økonomien, også selv om de godt er klar over, at økonomien kommer på plads. Lige så snart vi har stemt de her ting igennem, laver vi også en udligningsreform. Så opgaverne flytter, ja, men pengene flytter med.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes ikke, at min næsten nordjyske kollega er særlig god til at lytte. Hvis fru Inger Støjberg har lyttet efter den debat, vi har haft her, mener jeg faktisk, hun har hørt, at vi har været inde i kernen af det her lovforslags indhold: spørgsmålet om, hvad regionerne må, og hvad regionerne ikke må.

Vi har ikke nogen som helst ideologi om, at vi skal have amter eller nogle andre organisationer. Den måde, vi indretter strukturen på, er sådan set redskabet til, hvordan vi nu kan udvikle den offentlige sektor, og hvordan vi kan skabe dynamik og udvikling i alle dele af landet. Det er det, vi er optaget af.

Så må man kalde det regioner, man må kalde det kommuner, man må kalde det noget andet. Det, vi er optaget af, er, hvad de må, hvad de kan bruges til, og hvad mulighederne er. Det er faktisk det, jeg mener at den lille debat, vi har haft indtil nu, har handlet om. Men sådan kan man jo lytte forskelligt.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Hr. Ole Stavad mener ikke, at hans næsten nordjyske kollega er særlig god til at lytte. Så kan jeg sige, at hans næsten nordjyske kollega ikke synes, at hr. Ole Stavad er særlig god til at svare. I hvert fald får jeg ikke svar på mit spørgsmål.

Hele hr. Ole Stavads ordførertale omhandler jo økonomi. Nu dukker der en lille smule substans, en lille smule principiel debat op her i forbindelse med de korte bemærkninger. Men jeg har ikke fået svar på mit spørgsmål, det spørgsmål, som jeg stillede hr. Ole Stavad lige før:

Har man i Socialdemokratiet grund til at betvivle, at pengene flytter med, hver gang opgaverne bliver flyttet?

Nu argumenterer man udelukkende ud fra økonomien, man argumenterer for, at vi skulle have lavet udligningsreform, førend kommunestrukturen var på plads, førend opgavefordelingen var på plads.

Er det sådan, at man fra Socialdemokratiets side egentlig gerne ville have været med i denne her kommunalreform? Så kan man jo nå det endnu, og man kan da i hvert fald nå det i forbindelse med det her meget principielle lovforslag om at fremtidssikre vores samfund, om at nedlægge amterne og oprette en række regioner.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Socialdemokratiet ville meget gerne være med i det her. Vi mener faktisk, at det er meget vigtigt. Derfor er vi også gået ind og har lavet en række stemmeaftaler på en række konkrete lovforslag, hvor vi trods alt har fået en vis beskedent indflydelse. Derudover har vi et enkelt forlig, nemlig om hele geografien for de nye kommuner. Det er jeg glad for.

Men hvis det er sådan, at det, fru Inger Støjberg spørger om, er, om vi gerne vil stemme for det, som Dansk Folkeparti og regeringen bliver enige om, uden at få nogen indflydelse, må jeg sige, at den fristelse ikke har været overvældende.

Med hensyn til debatten, som vi har haft her, mener jeg, fru Inger Støjberg glemmer, at vi har en aftale om, at det her er et hovedforslag, hvor vi overordnet omtaler lovforslaget, og jeg mener faktisk, at det største problem er økonomien, at uanset hvor meget man siger, at pengene følger opgaverne, er der ikke nogen som helst sikkerhed for, at de penge ender i de kommuner, som også får opgaven.

Jeg vil sige, at det, vi har kunnet få svar på under udvalgsbehandlingen, desværre nærmest giver den modsatte indikation, og det synes jeg er et reelt problem. Så tror jeg også, at Venstre kommer til at forholde sig til deres eget problem, for der er jo ikke meget ved, at man har en opgave og skal hjælpe borgerne, hvis ikke der er penge til også at løse den.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg synes, hr. Ole Stavad taler udenom. Han taler vel egentlig udenom, fordi, kunne man næsten fristes til at tro, han ikke på noget tidspunkt har ønsket at levere den vare, som hans nye formand, fru Helle Thorning-Schmidt, i partiet jo egentlig havde stillet borgmestre og borgere i udsigt, nemlig at man skulle have medindflydelse, og at man skulle tage et medansvar.

Den linje tror jeg egentlig aldrig rigtig hr. Ole Stavad har støttet i det her, og det er derfor, hr. Ole Stavad går på talerstolen og lægger ud med at tale om økonomi, økonomi og økonomi.

Kl. 10.35

Efterhånden som debatten varer noget tid, når vi sådan lidt ind omkring substansen af det, og så begynder man sådan at ane, hvad det egentlig er, der er den principielle modstand. Det er jo, at hr. Ole Stavad ønsker skatteudskriv-

ning til regionerne, og det er derfor, der skal puttes bagepulver ind i regionerne, mest muligt bagepulver, således at man kan argumentere for, at der skal være skatteudskrivning i regionerne. Altså, amterne skal bevares, skatteudskrivningen skal bevares, fordi Socialdemokraterne ikke har tillid til kommunerne og til, at kommunerne kan løfte opgaverne. Er det ikke dybest set det, det handler om?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

En lille prøve på, hvem der har størst tillid til de folkevalgte ude i kommunerne, tror jeg ikke vil falde ud til hr. Jens Rohdes fordel. Vi får senere i næste uge tredje behandling af et lovforslag, hvor regeringens og Venstres massive mistillid til de folkevalgte ude i regionerne bliver dokumenteret, hvor man fastlåser skatteprocenterne ude i hver enkelt kommune, fordi man ikke tør overlade det til dem, der er valgt af folket, som er i kontakt med folket, som diskuterer med folket, hvordan opgaverne skal løses ude i de enkelte kommuner. Dem tør man ikke vise den tillid, at de får nogen reel selvbestemmelsesret.

Så når det kommer til tillid til lokalt folkevalgte, er det rigtigt, at Venstre holder mange rigtig, rigtig flotte festtaler, men i handlinger og lovforslag for lovforslag herinde i Folketinget er man i gang med en massiv centralisering af det danske samfund styret fra ministerkontorerne her på Slotsholmen og med opbakning fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Det synes jeg er lidt trist.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det var jo et meget sigende svar, vi her fik fra hr. Ole Stavad, et meget sigende svar. Det var én lang udenomssnak i forhold til det, jeg spurgte om. Det var én lang udenomssnak. Og så kan vi jo bare igen se, hvad det handler om.

Der er i hvert fald én ting, som hr. Stavad ikke har leveret med hensyn til det løfte, som hans formand for partiet har givet, nemlig at det skal stå meget klart for befolkningen, hvorfor Socialdemokraterne ikke er med, hvis det er sådan, at de ikke er med, navnlig når det gælder kommunalreformen. Jeg tror, at med de svar, vi har fået her, eller rettere ikkesvar fra hr. Ole Stavad, så blaftrer det i det vinden, hvorfor Socialdemokraterne ikke er med. Jeg tror ikke, at det er lykkedes særlig godt at forklare det for borgerne ude i det ganske land. Men tak for svaret.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Bladet MANDAT lavede – er det en måned eller to siden? – en undersøgelse om, hvor meget befolkningen vidste om den her store strukturreform, danmarkshistoriens største reform måske. Det, vi desværre kunne konstatere, var, at bortset fra at det her medfører en ny geografi med nye kommuner, så var der kun ganske, ganske få procent i befolkningen, der overhovedet vidste, hvad det gik ud på.

Det handler vel egentlig om, vil jeg sige til hr. Jens Rohde, at Venstre og regeringen ikke har ønsket en debat med befolkningen om den her struktur. Så er det jo en lille smule svært at forklare ændringer til noget, regeringen ikke ønsker at diskutere. Men jeg vil sige, at om ikke før så vil klarheden vise sig, når det her skal føres ud i livet i 2007.

Så jeg tror, den danske befolkning begynder at opleve konsekvenserne af regeringens politik i den service, der kan leveres ude i de enkelte kommuner. Desværre er jeg bekymret for, at det vil blive meget, meget værre i en række kommuner, når den her reform er ført igennem, fordi pengene ikke passer til opgaverne.

Formanden:

Tak til hr. Ole Stavad. Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Kl. 10.40

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Når hr. Ole Stavad siger, at der har manglet debat på det her område, må jeg sige, at hr. Ole Stavad taler mod bedre vidende.

Intet område, ingen reform har jo haft et større omfang end denne her reform, og intet har været mere diskuteret i befolkningen. Helt ud i de små ugeblade rundtomkring i kommunerne har man løbende set indlæg fra næsten gud og hver mand på det her område. Så jeg er helt stensikker på, at der er en levende, engageret debat i gang om udfyldelsen af de rammer, som Folketinget nu fastlægger.

Jeg vil gerne sige, at vi i går i den konservative gruppe havde en timelang debat om indholdet i regionerne, og her kom der mange gode og visionære forslag frem, som vi vil tage med i den kommende valgkamp frem til kommunalvalget den 15. november.

Der er gode visioner for udviklingen i sundhedsvæsenet. Alle de detaljer, der er, skal nu ud-

vikles og forbedres, og vi skal have en debat om, hvordan vi udnytter de her rammer.

I Det Konservative Folkeparti vil vi sikre regionsrådene gode arbejdsforhold. Regionsrådene skal jo disponere over sundhedsvæsenet, de skal have nogle muligheder, og med det fleksible forretningsudvalg får de en god mulighed for at sikre, at udviklingen i netop deres region kommer til at blive til fordel for de forhold, som gælder specielt hos dem.

Vi ser jo allerede nu, at mange har indstillet sig på arbejdet i de kommende regioner. Der gøres et enormt arbejde for at koordinere inden for de kommende regioner. Dermed er vi inde i en reform, som allerede er ved at blive en realitet, mens vi står her og har det her lovforslag til tredje behandling.

Hvis hr. Ole Stavad er så nervøs for økonomien, vil jeg bare sige, at det er en hjertesag for Det Konservative Folkeparti at sikre en god og sund økonomi. Regionerne skal ikke udskrive skat, men de skal selvfølgelig have de nødvendige midler at disponere over, og vi vil i det kommende arbejde sikre, at det bliver sådan. Vi vil gå levende ind i arbejdet med en kommunal udligningsreform til efteråret, som vil sikre den nødvendige økonomi. Så hr. Ole Stavad behøver ikke at være så nervøs.

Et område, som særligt optager os Konservative, er udviklingen på sundhedsområdet. Vi er glade for, at man nu har lagt sporet med en stor kræfthandlingsplan, som viser, hvordan man inden for et af de allervæsentligste områder på sundhedsområdet ser udviklingen fremover. Vi tager jo en aktie i, at sundhedsvæsenet får helt nye muligheder med dannelse af de nye regioner. Derfor ser vi det her som et godt lovforslag, som en mulighed for at skabe en regional identitet og en vision.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

I sidste uge havde vi en 3-4 timers debat om det her lovforslag, så derfor vil jeg ikke trække debatten ud. Men jeg synes nu alligevel, at vi lige skal skitsere, hvad det var, der skete fra 1970 og op til nu, og hvad det så er, der kommer til at ske med den her kommunalreform.

I 1970 fik vi en ændring af de fysiske rammer. Vi fik fjernet statsamtet på den måde, at vi i stedet for de der købstæder fik en kommune, der

skulle hænge sammen med købstæderne. Derefter kom der en lang række decentraliseringsinitiativer: Bistandsloven kom ud, Mødrehjælpen forsvandt, sygekasserne forsvandt, vi fik decentraliseret psykiatrien, vi fik fjernet statshospitalerne, og vi fik de store institutioner for sent udviklede væk.

Vi har op igennem 1980'erne og 1990'erne systematisk ændret en lang række ting med decentralisering som mål, og derfor er det selvfølgelig også en stor dag i dag, når fru Inger Støjberg fra Venstre nu erkender, at der rent faktisk er sket utrolig meget i de sidste 35 år, siden vi fik kommunalreformen. Jeg husker tydeligt, at fru Inger Støjberg under andenbehandlingen sagde: Der er intet sket. Det er der, og jeg er glad for, at Venstre nu ved det.

Det, der så kommer til at ske her, er, at man, ud over at man laver en ændring af de fysiske rammer, fjerner amterne og fjerner regionernes mulighed for at fungere som politiske institutioner, i og med at de ikke har kommunalfuldmagt, så også smadrer det sociale område. Man kaster 50 bolde op i luften og håber så på, at man kan gribe de fleste af dem.

En lang række institutioner, en lang række borgere har rettet henvendelse til Folketingets Socialudvalg, til Kommunaludvalget, hvor de har påpeget de her problemer. Regeringen har stort set lige til sidste øjeblik afvist overhovedet at forholde sig til de her seriøse indlæg.

Kl. 10.45

Dér er der heldigvis begyndt at ske noget. Der er heldigvis kommet nogle ændringsforslag til nogle af sektorlovgivningerne, men desværre slet ikke nok.

Det, vi også samtidig ved, er, at indenrigsministeren ikke vil komme med en udligningsreform før kommunevalget, fordi man jo så som kommunalpolitiker, hvis man kommer fra højrefløjen, vil være nødsaget til at fortælle, hvor få penge der er at gøre godt med. Så kunne jeg godt se et skænderi med Dansk Folkeparti, som vil prioritere de oprindelige kommunale områder, herunder ældreplejen, over den lange række af andre opgaver, der også skal prioriteres, og som nu bliver lagt ud til kommunerne.

Noget andet, som også har været interessant i hele denne her debat, er, at vi på nuværende tidspunkt har en socialminister, der har så lidt tillid til kommunerne og kommunalpolitikere, at hun ikke vil være med til at fastsætte en minimumsgrænse for, hvornår ældre, der er visiteret til hjemmeplejen, skal have mulighed for at få

praktisk hjælp. Så lidt tillid, at socialministeren siger, at hvis det er sådan, at vi giver en minimumsgrænse på dette område, så går alle kommunerne ned til dette niveau.

Samtidig har man så utrolig stor tillid til kommunerne, at man siger: Alle børn, der har det skidt, vil kommunerne søreme naturligvis passe på; det skal nok gå alt sammen, de skal nok blive enige om det hele, de skal nok få penge nok, de skal nok bruge pengene til de svageste.

Det er utroligt, så stor forskel der er i den samme ministers hoved, og det er fantastisk, at indenrigsministeren ikke i langt højere grad har lyttet til de problemer, der er på socialområdet.

Vi har i vores betænkningsbidrag nøje redegjort for vores visioner om en kommunalreform, nøje redegjort for vores ønsker om en gradvis decentralisering, hvor man tager hensyn til de svageste.

Vi stemmer imod det her lovforslag.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup.

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten mener vi, at der er stor brug for reformer i Danmark. Der er stor brug for, at vi får set på, hvordan mennesker får langt bedre vilkår, end mennesker har i dag; der er stor brug for at se på, hvordan vi sikrer en ordentlig ældreomsorg, så ældre får den hjemmehjælp, de har behov for, så de ansatte og de ældre sammen kan tilrettelægge arbejdet og den ældre selv kan bestemme, hvornår den ældre vil spise, have tøj på, sove osv.

Der er brug for reformer, så vi kan få skabt arbejdspladser i Danmark, så vi kan få skabt sammenhæng mellem, hvor folk bor, hvor de går på arbejde, hvor der er uddannelsesmuligheder, og den kollektive trafik, der kan sikre, at de kan komme frem og tilbage.

I stedet for ser vi desværre, at det går den modsatte vej, og det er noget af det mest brandærgelige ved den kommunalreform, som regeringen og Dansk Folkeparti gennemfører nu, at den går i den stik modsatte retning af de reformer, som der faktisk er behov for.

Dertil kommer så, at det, man virkelig har brug for ude i kommunerne, er at have en ordentlig økonomi for at kunne levere en ordentlig velfærd. Der er brug for, at vi har de hænder, som skal til for at løfte opgaven.

En af de reformer, vi rigtig gerne ville gennemføre, var at ændre samfundet, så vi ikke havde 800.000 mennesker, der er sat uden for arbejdsmarkedet, enten fordi de er arbejdsløse eller er slidt ned og derfor er kommet på førtidspension eller er på efterløn.

Hvis vi i stedet kunne have langt flere mennesker ansat til at tage sig af ældre, børn og syge og langt flere ansatte til at dele arbejdet, også på de private virksomheder, så de ikke blev slidt ned af at løbe så hurtigt, kunne vi skabe meget mere dynamik i samfundet, vi kunne få mange flere arbejdspladser, vi kunne få meget mere velfærd, end vi har i dag.

Desværre går regeringen og Dansk Folkeparti den stik modsatte vej. Det, man lægger op til, vil betyde, at der er flere, der kommer uden for arbejdsmarkedet, flere, der bliver slidt ned af at skulle løbe endnu hurtigere, fordi man skærer på velfærden, flere, som bliver arbejdsløse, fordi man lægger op til, at kommunerne får så stram en økonomi, at de er nødt til at skære ned.

Hvordan økonomien præcis bliver for kommunerne, kan vi ikke få lov til at få at vide før efter kommunalvalget. Derfor skal de, der stiller op til kommunalvalget og til regionsvalget, diskutere i blinde, hvad de egentlig har at gøre godt med. Det får de først at vide bagefter. Det kan man sådan set godt forstå set fra regeringens synspunkt, for det er ikke rart at skulle gå til valg, hvis man ved, at man skal skære en hel masse, men set fra et demokratisk synspunkt er det fuldstændig urimeligt at gennemføre et valg uden at kende de økonomiske vilkår for arbejdet bagefter.

Kl. 10.50

Hvis man skal gennemføre reformen på en ordentlig vis, vil det også være fornuftigt at vide i god tid, hvilken økonomi man egentlig har at gøre godt med, hvordan tingene egentlig kommer til at foregå, og hvad angår de mange sociale institutioner, hvem der egentlig skal finansiere de tomme pladser. Hvordan kommer det til at foregå? Hvordan sikrer vi, at de institutioner også fremover er der for dem, der har allermost brug for dem?

Ellers er der jo grund til at glæde sig i denne tid. Borgerne i Frankrig og i Holland har sagt nej til forfatningen, og virkelig mange af dem har sagt nej, fordi de siger nej til den nyliberalisme, der ligger i forfatningen. De siger nej til større arbejdsløshed, de siger nej til, at der skal være et udsalg af offentlige værdier, de siger nej til nedskæringerne på velfærd.

Det er jo nøjagtig de ting, der også ligger i kommunalreformen. Som hr. Jens Rohde og beskæftigelsesministeren har sagt det, er det et væsentligt formål med denne reform at sikre, at flere private firmaer kan komme ind på markedet; at der er flere firmaer, der kan komme til at tjene penge. Vi har også set Falck, ISS og andre firmaer være ude og juble over, at de nu får større markeder og får bedre mulighed for at tjene penge.

Vi synes, den her reform er så omfattende, at man burde spørge borgerne i Danmark, at vi skulle have en folkeafstemning om den: Ønsker befolkningen virkelig, at der gennemføres en sådan total omlægning, en sådan nyliberalisme i Danmark, eller ønsker befolkningen faktisk at sige nej, nøjagtig ligesom befolkningen i Frankrig og Holland har sagt nej til forfatningen?

Derfor synes vi, man burde have en folkeafstemning. Vi stemmer i hvert fald nej her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil bare sige til fru Line Barfod, at den økonomiske samfundsmodel, som Enhedslisten står for, jo har været prøvet mange steder rundt omkring i verden, og den har aldrig nogen sinde skabt nogen dynamik noget sted. Jeg tror, at fru Line Barfod, hvis hun nu tog en rundrejse i de tidligere østlande og spurgte, hvordan det egentlig var dér, ville kunne forvise sig om, at der ikke er ret mange dér, der mener, at der var specielt meget dynamik i den økonomiske politik, som man førte dengang.

Med hensyn til hele den diskussion om nye markeder, nyliberalisme, privatisering og begrebet tvangsprivatisering, som jeg dog for en gangs skyld ikke hørte den her gang, men som fru Line Barfod jo ellers også ynder at bruge i forbindelse med diskussionen om kommunalreformen, vil jeg sige, at når det er sådan, at vi ønsker et frit valg for den danske borger, så er forudsætningen for, at det frie valg giver nogen mening, at der er mere end én udbyder. Om borgerne så vælger en offentlig løsning, eller om de vælger en privat løsning, er op til borgerne selv, og derfor er der ikke tale om tvangsprivatisering eller tvangsudlicitering, men der er tale om, at borgeren skal have et reelt frit valg, og det får borgeren ikke med den politik, som Enhedslisten fører.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Den økonomiske model, som vi kæmper for i Enhedslisten, er ikke prøvet nogen steder i verden, og derfor kan man ikke sige, at de resultater, der har været i østlandene eller andre steder, viser, at den ikke duer, for det, vi gerne vil, er ikke prøvet. Vi prøver netop at lære af erfaringerne fra både østlandene og mange andre steder i verden. Den nyliberalisme, som Venstre kæmper for at indføre, og det, at der skal være en minimalstat, har vi derimod set nogle eksempler på rundtomkring i verden. Vi har set, hvor galt det gik i New Zealand, som havde et velfærdssamfund, der lignede vores og gennemførte en række reformer, der minder om dem, man nu laver med kommunalreformen, og som endte i stor fattigdom.

Hvad angår tvangsprivatisering, er det, man har gjort, at man har tvunget kommunerne til, at de skal have private udbydere ind i forbindelse med ældreplejen, også selv om der slet ikke er nogen ældre, som ønsker at modtage pleje fra et privat firma. Vi mener ikke, at frit valg består i, at folk kan handle i Netto eller Aldi, men i, at de også kan få hjemmepleje af en god kvalitet og selv bestemme i deres eget liv.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er bizart, at vi hele tiden skal høre om den minimalstat, når vi fra andre sider i salen og andre venstrefløjspartier bliver angrebet for centralisme osv. Det er jo helt hen i vejret, også i betragtning af, hvad det er for en udgiftsvækst, der jo trods alt hele tiden er i den offentlige sektor.

Kl. 10.55

Men igen: Det her bunder jo i Enhedslistens had til private firmaer. Alt, hvad der er privat, er det dårlige. Der synes vi, at borgerne selv skal have lov til at vælge, om de vil have den private løsning eller den offentlige løsning. Men hvis det er sådan, at man fuldstændig udelukker private fra at være inde over de her områder, er der jo ikke noget frit valg. Så har borgerne ikke en chance for at træffe et valg om, hvorvidt de vil det ene eller det andet.

Hvorfor er fru Line Barfod og Enhedslisten så bange for at lade borgerne vælge selv?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten ønsker vi netop, at borgerne skal have ret til at vælge selv, at de ældre skal have ret til selv at bestemme, hvornår de vil sove, og hvad de vil have at spise. Den frihed har de ikke i dag.

I Enhedslisten ønsker vi netop at have frihed i forbindelse med ejerformer, men det er jo regeringen, der nu går ind og forbyder, at de nye regioner skal have lov til at arbejde sammen med private firmaer; et forbud fra regeringens side, som vi har kæmpet hårdt imod, fordi vi tværtimod mener, det skaber arbejdspladser, hvis det offentlige kan arbejde sammen med private firmaer.

Vi går imod de store monopoler, fordi vi netop mener, at det er vigtigt at have mange ejerformer. Det er helt absurd, at vi nu ser oppe i Hjørring, at Danish Crown sælger deres slagteri til nedrivning, i stedet for at man kunne sørge for at lave en god arbejdsplads deroppe, hvis man havde valget mellem selv at kunne lave en god arbejdsplads i samarbejde med det offentlige, som skal bruge en masse gode økologiske fødevarer.

Vi ønsker, at der skal være masser af muligheder, masser af frihed i Danmark til at skabe arbejdspladser med offentlige og private i samarbejde. Vi ønsker ikke den voldsomme centralisering, der ligger i Venstres minimalstat, som går ind og udstikker forbud og meget klare begrænsninger for, hvad man må og ikke må.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det har været spændende at sidde og følge debatten her. Hvis ikke det var, fordi man havde den forhåndsviden, at det handlede om et lovforslag, der går ud på at nedlægge amterne og oprette fem stærke sygehusregioner, skulle man jo tro, at det var en debat, der handlede om en finansieringsreform, eller hvordan neoliberalismen spredtes ud over Europa, og hvilke implikationer det har for befolkningernes stillingtagen til forfatningstraktaten. Derfor synes jeg måske, det kunne være på sin plads bare for en god ordens skyld lige at få sagt et par ord om, hvad det her egentlig handler om.

Det her handler om at nedlægge amtskommunerne, at erkende, at Danmark er et relativt lille land, hvor vi med stor sandsynlighed løser velfærdsopgaverne bedre, hvis vi bringer dem tættere på borgerne i store stærke kommuner, hvor politikerne har en mulighed for at have et samlet ansvar for opgaveløsningen, og hvor politikerne står til ansvar for de borgere, der har valgt dem, mod så til gengæld at lave fem regioner, der er målrettet sygehusopgaven.

Vi indgik i går, regeringen sammen med Dansk Folkeparti, en aftale om kræftbehandlingen i det danske samfund i lyset af, at selv om der faktisk er sket en meget positiv udvikling på kræftområdet de seneste år med afsæt i den første kræftplan, der blev formuleret af Sundhedsstyrelsen under den tidligere regering, og med den dramatiske oprustning af hele sygehusområdet, som regeringen har gennemført siden 2001 med opbakning fra Dansk Folkeparti, kan vi se, at danske kræftpatienter har udsigt til en ringere overlevelseschance end kræftpatienter i tilsvarende sammenlignelige lande.

En af årsagerne til, at det forholder sig sådan, er det forhold, at vi ikke har kvalitet nok i vores kræftkirurgi, at kirurgien er spredt på for mange adresser, at amterne ikke har efterlevet de faglige anbefalinger, der over tid er indløbet fra Sundhedsstyrelsen. Det er bare ét virkelig praktisk eksempel på, hvorfor det er en god idé at nedlægge amtskommunerne og lave fem stærke sygehusregioner i stedet for som et bedre rum for planlægning, så vi sætter patienternes overlevelser og kvalitet i centrum.

Det er jo det, debatten skal handle om. Jeg synes, det må være skuffende, ikke bare for mig, men også for dem, der selv tidligere har gjort det til et succeskriterium, at de var i stand til at forklare, hvorfor de ikke deltager i det her, at de ikke her ved tredjebehandlingen er i stand til at skære deres argumenter kraftigere til.

Når man lytter til hr. Ole Stavad, må man jo få det indtryk, at hvis ellers bare vi havde været i stand til at løse en ligning med tre ubekendte på samme tid og fremsætte et lovforslag her i Folketinget om en udligningsreform, samtidig med at vi nu har det her forslag til tredjebehandling, så ville Socialdemokratiet kunne have støttet forslaget her. Det er jo det indtryk, man må sidde tilbage med.

Kl. 11.00

Forvirringen er jo total. Forvirringen er jo total, og der tales udenom, for hr. Ole Stavad ved fuldstændig lige så godt som jeg, at man må løse

opgaverne i den rigtige rækkefølge. Når vi nu skal skabe et nyt udlignings- og finansieringssystem, må vi nødvendigvis løse to andre problemer først, nemlig: Hvad er det for nogle kommuner, vi skal udligne imellem? og: Hvad er det for nogle opgaver, vi skal udligne for? Det er jo sådan set forudsætningen for, at man kan gøre det regnestykke færdig.

Med den lovbehandling, der nu finder sted i Tinget, vil vi i løbet af en uge have alle 50 lovforslag i hus og derfor meget præcist og detaljeret vide, hvilke nye opgaver kommunerne skal løse. Det bliver mange, og det bliver jo betydelig flere, end det ville være blevet, hvis oppositionen havde fået ret, for der har man jo ikke ønsket at flytte opgaver over til kommunerne, der har man ønsket, at kommunerne bare skulle være større for at være større. Man har ikke været drevet af den decentraliseringsambition, der har været vores, om, at kommunerne skulle være større for at løse flere opgaver.

Men når det er på plads, så ved vi, hvilke opgaver kommunerne skal løse, og det er vi meget, meget, meget tæt på at vide, vi har jo kun et enkelt lille udestående i Christiansfeld, før vi ved, hvad det er for kommuner, der skal løse opgaverne, og så har vi forudsætningen for at gøre regnestykket færdigt, nemlig at tage stilling til, hvad det så er for justeringer i vores udlignings- og finansieringssystem, der skal til, for at alle kommuner har en ligeværdig mulighed for at løse opgaven.

Der er jo ikke noget overraskende i, at når vi laver et grundbidrag, som kommunerne skal betale pr. borger, så slår påvirkningen hårdere igennem i relation til skatteprocent i kommuner, der har et lavere beskatningsgrundlag end i kommuner, der har et højt beskatningsgrundlag. Det er jo altså ikke nogen overraskelse. Men det er jo præcis også derfor, vi har sagt, at vi i kølvandet på det her, når alle opgaver er lagt sammen, skal lave de justeringer i udlignings- og finansieringssystemet, der skal til, for at alle kommuner har et ligeværdigt udgangspunkt for at løse opgaverne.

Jeg synes, det er trist. Jeg skal selvfølgelig ikke gøre mig til dommer over det. Men jeg synes, at det må være trist, at man her ved tredjebehandling ikke er i stand til lidt skarpere, lidt mere præcist at forklare, hvorfor man ikke kan tage ansvaret for det her, som er en strukturomlægning, der med sikkerhed fører til, at et godt dansk sundhedsvæsen nu får bedre forudsætninger for at blive endnu bedre, og som er en

hjørneste i en reform, der bringer opgaverne tættere på borgerne, og som ansvarliggør lokalpolitikkerne, uanset hvilket parti de kommer fra.

Det synes jeg er ærgerligt, og det er så baggrunden for, at jeg synes, det var på sin plads her ved tredje behandling lige at sætte et par mere jordnære ord på om, hvad det her egentlig går ud på, og hvilke perspektiver der gemmer sig i det her, f.eks. set med en dansk kræftpatients øjne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 68 stemmer (V, DF og KF) mod 50 (S, RV, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark. (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 15/3 2005. Betænkning 27/5 2005. Anden behandling 2/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 118 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 76: Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 15/3 2005. Betænkning 27/5 2005. Anden behandling 2/6 2005. Ændringsforslag nr. 1 af 7/6 2005 til tredje behandling af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)).

Der var stillet 1 ændringsforslag af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 11.05

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Ihukommende den debat, der var ved andenbehandling af det her lovforslag, kan det være på sin plads at præcisere, hvad det er for et værktøj, vi arbejder med. I forlængelse af at placere opgaverne i kommunerne, som vi i Venstre har stor tillid til, er det vigtigt at få et værktøj, der gør, at arbejdet over tid kan evalueres og gøres bedre. Derfor etableres her et institut, der bliver kommunernes værktøj.

De, der bliver valgt til efteråret og får ansvaret for de mange opgaver, vi taler om her, får altså et værktøj til at analysere, evaluere og dermed forfølge det gode eksempel, sådan at vi kan få skabt den virkelighed i verden, at der, hvor